

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2382/2016
13.12.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиља АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Јован Василев, адвокат из ..., против тужених ВВ из ... и ГГ из ..., чији је пуномоћник Зоран Давинић, адвокат из ..., ради поништаја завештања, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1194/16 од 24.05.2016. године, у седници одржаној 13.12.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1194/16 од 24.05.2016. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1194/16 од 24.05.2016. године, преиначена је пресуда Основног суда у Лесковцу П 1896/12 од 27.01.2016. године којом је тужбени захтев одбијен, тако што је усвојен тужбени захтев тужиља којим су тражиле да се према туженима утврди да је без правне важности писмено завештање пред сведоцима завештаоца сада пок. ДД сачињен у ... дана 02.11.2008. године, што су тужене дужне да признају. Ставом другим изреке, обавезене су тужене да тужиљама накнаде трошкове парничног поступка од 104.800,00 динара.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужене су изјавиле ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, странке у овом поступку су наследнице првог наследног реда иза смрти пок. ДД бив. из .... Сада пок. ДД је сачинио писмено

завештање тако што је издиктирао текст адвокату ЂЂ из ... који је текст прекуцао у својој адвокатској канцеларији и предао га завештаоцу. Утврђено је и да је покојни ДД сачинио два завештања и то тако што је прво уништио, па је своју имовину расподелио другим побијаним завештањем сачињеним 02.11.2008. године. Саслушањем парничних странака и сведока утврђено је да завешталац није потписао завештање у присуству оба сведока, као и да сведоци у тренутку потписивања нису истовремено били у кући завештаоца, нити су завештање заједно потписали.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је другостепени суд применио материјално право када је усвојио тужбени захтев и утврдио ништавост завештања.

Према члану 85. Закона о наслеђивању, завешталац који зна да чита и пише може завештање сачинити тако што ће пред два сведока изјавити да је већ сачињено писмено прочитао, да је то његова последња воља и потом се на писмену својеручно потписати (став 1). Сведоци се истовремено потписују на самом завештању, а пожељно је да се назначи њихово својство сведока (став 2.).

Процедура састављања писменог тестаментата пред два сведока регулисана је законом који захтева строгу формалност при сачињавању овог правног акта. За пуноважност овако сачињеног тестаментата потребно је да већ састављен текст тестатор прочита и пред оба сведока изјави да је то његов тестамент, потпише га пред сведоцима који одмах за њим, један за другим, потврђују аутентичност завештаоачевог потписа и изјаву да признаје тај тестамент за своју последњу вољу. Завешталац на овај начин признаје тестамент као израз своје воље, а улога сведока је у потврђивању управо тог признања и потврђивања њиховог својства сведока који су присуствовали том чину.

Имајући у виду да је у току поступка утврђено да се тестаментални сведоци нису могли изјаснити о ком тестаменту (првом или другом) тестатора се ради, да ли је у питању његово завештање, да ли га је он потписао или је већ било потписано пре него што су они дошли, као и да нису истовремено били присутни у кући завештаоца и нису заједно потписали тестамент, правилно је другостепени суд утврдио да је без правне важности овако сачињено писмено завештање. Зато нису основани ревизијски наводи о погрешној примени материјалног права.

Ревизијом се у преосталом делу оспорава утврђено чињенично стање, што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП.

На основу члана 414. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић